

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3402/2024
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Милутиновић, адвокат из ..., против тужене заоставштине пок. ББ бивше из ..., коју заступа Андрија Обрадовић адвокат из ..., по правноснажном решењу Основног суда у Ваљеву О 8/20 од 28.07.2021. године. са умешачем на страни тужене Републиком Србијом, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1468/23 од 09.11.2023. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1468/23 од 09.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1468/23 од 09.11.2023. године.

ОДБИЈАСЕ захтев умешача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 183/23 од 24.01.2023. године, исправљене решењем тог суда П 183/23 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужилац има право наплате из заоставштине пок. ББ из ... износ од 1.666.000,00 динара са законском затезном каматом на означени износ почев од 17.12.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1468/23 од 09.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено

решење П 183/23 од 07.02.2023. године. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Умешач је понео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса. Предмет тражене правне заштите је захтев за исплату дуга према заоставштини пок дужника која је тужбом означена као тужени – странка у поступку, а побијаном пресудом је правноснажно одлучено одбијањем тужбеног захтева применом члана 210 и 211 Закона о наслеђивања у вези члана 395 ЗПП, због недостатака страначке способности тужене. Ревизијски наводи указују на погрешну примену материјалног права из члана 210 и 211 Закона о наслеђивања, уз навођење да је тужбу требало одбацити због недостатака страначке способности тужене. Наведено је, међутим, без утицаја на оцену дозвољености изузетне ревизије, с обзиром да се након правноснажног окончања поступка одлуком о основаности тужбеног захтева, као у конкретном случају, у поступку по ревизији тужиоца не може расправљати о дозвољености тужбе којом је тај парнични поступак инициран. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 02.11.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.666.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев умешача за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић